

Betænkelighed kunne se paa, at han gør det. Men det har man aldrig spurgt om, men uden videre givet ham denne Ret, og det selv om Formuens Tilstedeværelse slet ikke skyldes ham, men derimod Hustruen, hvad enten det er hende, der selv har udøvet og udført en Bedrift, der er gaaet i Mandens Navn, medens han levede, eller Forholdet er det, at den Formue, som efterlades i det fælles Bo, er indbragt deri af Hustruen. I alle saadanne Tilfælde har man intet at erindre imod, at Manden, hvorledes han end er, vedbliver at sidde med Formuen og være Enedisponent over den efter Hustruens Død. Det forekommer mig, at de Betragtninger, der have ledet dertil, ogsaa nødvendig maa lede til at give Hustruen samme Ret.

Det ærede Medlem mente, at § 8 i Lovforslaget strider mod eller involverer en Forandring i § 6 i Dødsboskifteloven, hvorefter Arveladeren er berettiget til at anordne offentligt Skifte eller Testamentssekuraturer. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret deri. Thi denne Bestemmelse i Dødsboskifteloven maa kun forstås — og kan kun forstås — saaledes, at den Anordning af offentligt Skifte eller Testamentssekuraturer, som der omtales, er en Ret, som Arveladeren har til at forhindre, at Arvinger overtage Boet til privat Skifte og Deling og maaske enten geraade i Uenighed eller undlade at opfylde de Forpligtelser, Arveladeren har villet lægge paa dem. At den ikke staar i nogen som helst Forbindelse med Spørgsmaalet, om Skifte overhovedet skal holdes, turde ogsaa fremgaa deraf, at ifølge den nugældende Lovgivning maatte i saa Tilfælde Hustruen kunne fremkalde Skifte; thi hun er ogsaa Arvelader, naar hun dør først; hun maatte, efter det ærede Medlems Betragtning, være berettiget til efter § 6 i Dødsboskifteloven at fremkalde Skifte ved sin Død ved at bestemme, at Boet skulde overgaa til offentligt Skifte eller til Testamentssekuraturer. Som sagt, § 6 i Dødsboskifteloven ser jeg ikke staar i nogen som helst Modstrid med § 8 i det foreliggende Lovforslag, og jeg tror ikke, at der i Virkeligheden kan anføres virkelige Indvendinger imod at gaa over til ogsaa paa dette Punkt at stille Mand og Kvinde lige.

Jeg skal derfor meget anbefale, at man ogsaa for saa vidt vil holde sig til det foreliggende Lovforslag.

P. G. C. Jensen: Saa vel det ærede Medlem, der talte efter mig, som nu den højtærede Minister fremsatte den Betragtning, at naar Manden har Ret til at hense i uskiftet Bo, bør Kvinden have samme Ret, og at det er meget naturligt, at Forholdet bliver ens. Det forekommer mig, at den Betragtning beror paa et fejlt Syn paa hele Forholdet, thi det kan jo aldeles ikke bestrides, at i det langt overvejende Antal af Tilfælde, langt mere vistnok end 90 af 100, beror hele Erhvervsvirksomheden paa Manden. Det er Manden, der ved sit Arbejde forsørger Familien, foretager det fornødne, driver Forretningen og forestaar den. Jeg ved ikke, om man til en vis Grad kan gøre en Undtagelse for Landbedriftens Vedkommende, der kan det godt være — det betvivler jeg ikke —, at der er Tilfælde, hvor Hustruen paa sit Omraade, for sin Del deraf bidrager overmaade meget til Fremme af den. Desuagtet vil vistnok i de allerfleste Tilfælde Forholdet være det, at Hustruen som Enke ikke uden Hjælp ude fra vil kunne bestyre Formuen. Jeg tvivler meget paa, at det vil gaa særdeles godt, hvis hun vil indlade sig derpaa. Men i alle Tilfælde, selv om det paa Grund af visse Erhvervs ejendommelige Beskaffenhed skulde være muligt, vil det ikke være nogen Grund til at indføre en saadan Regel i de overordentlig mange andre Tilfælde, hvor den samme Betragtning ikke gør sig gældende. For Landbostandens Vedkommende vil der ikke være fjerneste Vanskelighed ved at opretholde den gældende Regel. Hvis Hustruen duer til noget, vil hun altid kunne faa Samtykke af Skifteretten, ikke at tale om, at Manden kan tillægge hende Retten, saa der kan ikke være nogen Fare ved at beholde den nugældende Ordning. Derimod er der den Fare ved det her foreslaaede, at Manden ikke kan forhindre, at hele den Formue, han har erhvervet, den Næringsdrift, han har sat i Gang, hele den Virksomhed, han har været Chef for, og det, han har bragt sammen, kommer i daarligere Hænder, som aldeles ikke forstaa sig paa det. Er det